

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 97/2013
19.09.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Ј.С. и др., због кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 631/13 од 23.08.2013.године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 5 К 2120/10 од 03.02.2012.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр.2411/12 од 11.06.2012.године, у седници већа одржаној дана 19.09.2013.године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 631/13 од 23.08.2013.године, као основан, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр.2411/12 од 11.06.2012.године, само у односу на окривљену Ј.С. и окривљену Р.В., и предмет враћа Основном суду у Краљеву на даљи поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву 5 К 2120/10 од 03.02.2012. године, окривљени Ј.С., Р.В., С.С. и Р.С., оглашени су кривим да су извршили по једно кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ, па их је суд сходно члану 170. став 3. КЗ, а на основу члана 58. став 1. КЗ ослободио од казне, окривљена Р.В. је оглашена кривом да је извршила кривично дело лаке телесне повреде из члана 122. став 2. КЗ, за које јој је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити, ако окривљена у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, а окривљени Д.Ж. је на основу члана 355. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање опасним оруђем из члана 124. став 1. КЗ и кривично дело увреде из члана 170. став 1. КЗ.

Истом пресудом обавезани су окривљени Ј.С., Р.В., С.С. и Р.С., да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плате и то: окривљена Р.В. износ од 12.500,00 динара, а окривљени Ј.С., С.С. и Р.С. износ од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр. 2411/12 од 11.06.2012. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених С.С., С.Р. и Ж.Д., адвоката Б.Н. из К., и пресуда Основног суда у Краљеву 5 К 2120/10 од 03.02.2012. године потврђена.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр. 631/13 од 23.08.2013. године против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 5 К 2120/10 од 03.02.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 2411/12 од 11.06.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и став 2. ЗКП у вези члана 162. став 4., члана 360. став 3. и члана 385. став 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду у односу на део који се односи на окривљене С.Ј. и В.Р., и предмет врати првостепеном суду, како би првостепену пресуду и жалбе противне стране, доставио браниоцу окривљених адвокату М.Ч..

Врховни касациони суд је поступио у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП и у седници већа, одржаној у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, размотрио списе предмета, са пресудама против којих је подигнут захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву нашао :

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује, да је право на одбрану окривљене Ј.С. и окривљене Р.В. повређено на тај начин што првостепена пресуда није достављена њиховом браниоцу, адвокату М.Ч., и да првостепена пресуда садржи нетачне податке да је адвокат З.К. бранилац окривљене Р.В., а да окривљена Ј.С. нема браниоца.

Чланом 162. став 4. ЗКП, прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу или приговор, као и жалба противне странке, која се доставља ради одговора, доставиће се и браниоцу и окривљеном по одредбама члана 161. овог законика, а да у том случају рок тече од дана достављања писмена окривљеном, односно браниоцу.

Чланом 360. став 3. ЗКП, прописано је да ће се оверени препис пресуде доставити тужиоцу, а оптуженом и браниоцу сагласно члану 162. овог законика.

Из списка предмета произилази да је у овом кривичном поступку адвокат М.Ч., бранилац окривљене Ј.С., по пуномоћју од 04.11.2009. године као и окривљене Р.В. по пуномоћју од 22.10.2009. године, и да је то својство имао током целог кривичног поступка (адв. М.Ч. је као бранилац ових окривљених, на записнику о главном

претресу од 03.02.2012.године дао завршну реч, а након доношења другостепене пресуде је, против решења Основног суда у Краљеву 5К 2120/10 од 13.03.2013. године, изјавио жалбу на решење о трошковима).

Из увода пресуде Основног суда у Краљеву 5К 2120/10 од 03.02.2012. године, произилази да се као бранилац окривљене В.Р. наводи адвокат З.К., а да се у односу на окривљену Ј.С. не наводи да је у току првостепеног поступка имала браниоца. Из стања у списима произилази, да адвокат З.К. у овом кривичном поступку није имао својство браниоца, ни пуномоћника, окривљених тј. оштећених.

Из списка предмета Основног суда у Краљеву 5К 2120/10 произилази да је првостепена пресуда достављена окривљеној Ј.С. и окривљеној В.Р., али да иста није достављена њиховом браниоцу, адвокату М.Ч., нити адвокату З.К., који се у уводу првостепене пресуде наводи као бранилац окривљене Р.В.

На наведени начин, учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП, у вези са чланом 162. став 4. и чланом 360. став 3. ЗКП и тиме повређено право на одбрану окривљене Ј.С. и окривљене Р.В., јер првостепена пресуда није достављена браниоцу окривљене Ј.С. и окривљене Р.В., адвокату М.Ч., а што је утицало на могућност браниоца ових окривљених да изјави жалбу, и имало за последицу да, иако бранилац ових окривљених није био у прилици да изјави жалбу, првостепена пресуда буде потврђена од стране другостепеног суда.

Због учињене битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде права на одбрану окривљене Ј.С. и окривљене Р.В., Врховни касациони суд је укинуо пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1.бр. 2411/12 од 11.06.2012. године, којом је потврђена првостепена пресуда, само у односу на окривљену Ј.С. и окривљену Р.В. и предмет вратио Основном суду у Краљеву, да би овај суд, као првостепени, доставио првостепену пресуду браниоцу окривљене Ј.С. и окривљене Р.В. адвокату М.Ч. и на тај начин отклонио повреду права на одбрану ових окривљених.

С обзиром да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца уважен у односу на напред наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање навода захтева за заштиту законитости, који се тичу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде члана 385. став 3. ЗКП.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци пресуде, на основу члана 425. став 1. ЗКП.

Записничар - саветник
Татјана Миленковић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.

